

Handelsministerens kommentarer.

En række af de problemer, som rejses i industrirådets skrivelse, er behandlet i mine besvarelser af udvalgets tidligere spørgsmål.

Spørgsmålet om erhvervenes indtjening er behandlet i svaret på spørgsmål 6 (der henvises også til oversendte bilag), spørgsmålet om lønomkostningers indregning i svaret på spørgsmål 8, spørgsmålet om tidspunktet for indberetning om prisforhøjelser efter forslaget § 3 i svaret på spørgsmål 2, spørgsmålet om kostprisprincippets anvendelse i kommentarerne til henvendelsen fra Grosse-erer-Societetet, spørgsmålet om udskillelse mellem enkeltvirksomheder og brancher i svaret på spørgsmål 13 a og spørgsmålet om indsættelse af en revisionsklausul i svaret på spørgsmål 17 og 18.

Til industrirådets forslag om, at § 6 kun skal kunne anvendes på områder, hvor konkurrencen er uvirksom, skal jeg bemærke, at ikke alene konkurrencebegrænsninger, men også den almindelige inflationære prisudvikling kan medføre urimelige priser, jfr. herved de indledende bemærkninger til lovforslaget.

Til bemærkningerne om, at det vil være umuligt at administrere forslaget definition af urimelige priser, skal jeg anføre, at et i princippet identisk begreb er indeholdt i monopolloven, og at der siden dennes vedtagelse i 1955 er blevet opbygget en omfattende praksis omkring begrebet.

Indførelsen af en bemyndigelse for monopoltilsynet til at fastsætte kalkulationsregler sigter netop mod at tilvejebringe en mere fleksibel ordning, idet sådanne regler, som giver virksomhederne mulighed for at kunne disponere over en længere periode, typisk vil blive følt som mindre byrdefulde end regler om højestepriser og avancer. Tilsvarende regler er da også indført i andre lande, senest i Sverige i maj 1973.

Der foreligger ikke overlappning mellem

bestemmelserne i § 6, stk. 1 og 2. En kalkulationsregel vil ikke kunne fastsættes efter § 6, stk. 1, og de indgreb, som kan foretages med hjemmel i denne bestemmelse, kan ikke være kalkulationsregler.

Monopoltilsynet har afgivet følgende udtalelse til mig:

„Industrirådets bemærkninger om, at man i modsætning til andre myndigheder fra monopoltilsynets side konsekvent har nægtet at modtage oplysninger i form af erklæringer fra statsautoriserede revisorer, er urigtig.

Noget andet er, at monopoltilsynet naturligvis i mange tilfælde anmoder om specifikation af modtagne regnskabs- eller kalkulationsopstillinger, uanset om disse er afleveret af en statsautoriseret revisor.“

Med hensyn til den af industrirådet omtalte sag vedrørende virksomheden Scanglas kan jeg oplyse, at denne virksomhed i 1967 modtog en dispensation fra monopolloven til at anvende en prisberegning, som svarede til priserne fra værk i en række andre europæiske lande. Denne dispensation er blevet opretholdt under de midlertidige prislove, og lovforslaget ændrer intet heri.

Den statusopgørelse for en industrivirksomhed, som følger som bilag til industrirådets skrivelse, kan ikke anses som typisk for en dansk industrivirksomhed og kan derfor ikke tillægges afgørende vægt ved overvejelserne om en prislovgivning. Endvidere bemærkes, at det ikke, således som det synes forudsat af industrirådet, med rimelighed kan forlanges, at en virksomheds kapitalbehov skal kunne dækkes ved selvfinansiering. I øvrigt henviser jeg til min besvarelse af udvalgets spørgsmål 6, hvoraf fremgår, at der ved prisfastsættelser ikke udelukkende ses på nettoindtjeningen i forhold til egenkapitalen, men også på overskuddet sammenholdt med omsætningen.